

Als er een stevige noordwester staat is het onmogelijk om de pont over het water te krijgen. Met een straffe zuidwester – zoals hier- gaat het ook moeizaam.

Pont over deel hij Akkrum doet 2 1/2 eeuw dienst

Ponter Slof vaart de dokter de bakker en soms een verre toerist over

Nog altijd vaart bij Akkrum een pontveer, de Nieuwe Schouw, de mensen die dat wensen over het Deel, een vaart, die even ten westen van Akkrum loopt. Ponter Slof zet daar dagelijks passagiers over, die van Akkrum naar de Haskerveerpolder op reis zijn of in omgekeerde richting. Voor namelijk zijn dat de bewoners van de streek, maar de ponter telt onder zijn passagiers ook de veearts en de kruidenier en een enkele toerist, die soms een buitenlander is. Trots kan de heer Slof vertellen dat hij in het vakantieseizoen wel eens een Engelsman en Frans en zelfs wel eens een Tsjech op zijn pont heeft gehad! Overigens is het verkeer niet druk, maar de pont is nog altijd een schakel in de kortste weg van Akkrum naar Joure en vooral fietsers, die van de ene plaats naar de andere moeten, kunnen het voordeligste van de pont gebruik maken.

Even heeft het enkele jaren geleden geleden, dat de dagen van het veer waren geteld. Bijna twee en een halve eeuw had het dienst gedaan, maar toen heeft het enige tijd stil gelegen en werkeloos "aangezien" dat de Akkrumer middenstanders niet in staat waren hun klanten te bedienen dan door een omweg te maken, die zo ongeveer over Joure liep.

Vaste ponter

De bewoner van de schouw boerderij, de heer Van Keimpema, kon het overzetten niet meer op zich nemen (zijn grote kinderen gingen het huis uit en hijzelf was niet altijd beschikbaar) en de veerdienst was dus gedoemd te verdwijnen. Wel was de heer Van Keimpema bereid de dokter en de veearts nog over te zetten, maar het andere verkeer zou een andere weg moeten nemen. Tenzij er maatregelen werden genomen. En die werden er korte tijd later genomen. Het gemeentebestuur van Utingeradeel ging zich ter plaatse overtuigen, toen 't voor besprekingen met het Haskerlandse college toch naar Joure moest en het eind van het liedje was, dat van gemeentewege een ponter werd aangesteld, die de schouwboer het werk uit handen nam.

Zo bleef dus de veerdienst bestaan, tegenwoordig bediend door ponter Slof.

Geschiedenis

De pont dateert uit 1720, toen hij werd ingesteld door de adellijke familie Vegelin van Claerbergen. De familie, die eigenares was van verschillende boerderijen in de tegenwoordige Haskerveerpolder, legde een weg aan van Joure naar Akkrum (later de Vegelinsweg), die het Deel kruiste. Uiteraard had deze weg niet veel zin, als er niet een verbinding kwam tussen de beide oevers en die kwam er dan ook door middel van een veerdienst. De bewoner van de boerderij, die vlak bij de pont aan de oever lag, werd belast met de bediening en de heffing van tol daarvoor. De pont werd de „Nieuwe Schouw” genoemd in tegenstelling tot de „Oude Schouw”, die destijds over het water voer, dat we nu kennen als het Margrietkanaal als schakel in de verbinding Leeuwarden - Heerenveen. Toen later de Vegelinsweg in eigendom overging aan het waterschap „De Haskerveerpolder” en nog later aan de gemeente Haskerland, verplichtte niemand meer de boeren, die elkaar als bewoner van de schouwboerderij opvolgen, om het veerpont te bedienen. Toch bleven ze het doen. Enerzijds waarschijnlijk, omdat ze het belang ervan inzagen en anderzijds omdat het een bijverdienste opleverde. In 1958 is er echter aan deze eeuwenoude traditie een eind gekomen, toen de gemeente een vaste ponter aanstelde.